

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: staż. Justyna Galbierczyk

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2019 roku sprawy

D. B.

s. A. i S. z domu M.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 28 października 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...) będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod E. K. i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 3000,00 zł w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzając (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy o wydanie karty kredytowej nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 3000,00 zł, jednocześnie podrabiając podpis E. K. na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. W dniu 30 października 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...), będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod T. B. (1) i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 4000,00 zł, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzenie (...) bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy o wydanie karty kredytowej nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 4000,00 zł jednocześnie podrabiając podpis T. B. (1) na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190 a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

III. w dniu 18 listopada 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...), będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod K. P. (1) i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 3000,00 zł, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzenie (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy o wydanie karty kredytowej nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 3000,00 zł, jednocześnie podrabiając podpis K. P. (2) na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

IV. w dniu 7 listopada 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...), będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod U. S. i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 20851,220 zł, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzenie (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy kredytu gotówkowego nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 20851,220 zł, jednocześnie podrabiając podpis U. S. na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

V. w dniu 21 listopada 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...), będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod E. K. i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 36838,50 zł, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzenie (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy kredytu gotówkowego nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 36835,50 zł, jednocześnie podrabiając podpis E. K. na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VI. w dniu 16 grudnia 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...), będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod M. S. i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 11596,64 zł, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne

oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzenie (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy kredytu gotówkowego nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 11596,64 zł, jednocześnie podrabiając podpis M. S. na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VII. w dniu 12 grudnia 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...), będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod J. W. i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 4000 zł, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzenie (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy o wydanie karty kredytowej nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 4000 zł, jednocześnie podrabiając podpis J. w. na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VIII. w dniu 12 grudnia 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...), będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod W. C. i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 4000 zł, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzenie (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy o wydanie karty kredytowej nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 4000 zł, jednocześnie podrabiając podpis W. C. na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

IX. w dniu 29 grudnia 2017 roku w P., woj. (...), w sklepie (...) na terenie galerii handlowej (...) przy ul. (...), będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmując się sprzedażą usług kredytowych oferowanych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy agencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. w W., podszył się pod A. S. i wykorzystał jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej w wysokości 27801,60 zł, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. poprzez przedłożenie wniosku zawierającego nierzetelne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy, wprowadzenie (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w błąd co do osoby kredytobiorcy, doprowadzenie do akceptacji umowy kredytu gotówkowego nr (...) i przekazania środków, czym wyrządził szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 11596,64 zł, jednocześnie podrabiając podpis A. S. na wygenerowanych w związku z umową dokumentach,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

1. oskarżonego **D. B.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w punktach od I do IX aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż:

- ustala, że oskarżony przedkładał bankowi (...) S.A. każdorazowo nierzetelne pisemne oświadczenie co do danych osobowych kredytobiorcy,

- ustala, że kwota pożyczki wyłudzonej na nazwisko U. S. wynosi 20.851,20 zł,

- przyjmuje, że zachowania opisane w punktach od I do IX aktu oskarżenia zostały podjęte w krótkich ostępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i stanowią jedno przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk, art. 190a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk zw. z art. 12 § 1 kk,

i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 18 stycznia 2018 roku od godz. 13:30 do godz. 14:15, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 44 § 1 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 413-415 pod pozycjami od 1 do 34 i nakazuje pozostawić je w aktach sprawy,

4. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci obowiązku częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwoty 115.084,94 zł (sto piętnaście tysięcy osiemdziesiąt cztery złote i dziewięćdziesiąt cztery grosze),

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierza mu 400 (czterysta) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W okresie od 25 października 2017 r. do stycznia 2018 r. D. B. był zatrudniony jako doradca klienta w (...) Sp. z o.o. Oskarżony świadczył pracę w punkcie kredytowym mieszczącym się na terenie Galerii (...) w P., a do jego obowiązków należało m.in. przedstawianie oferty Banku (...) i pośredniczenie w zawieraniu umów kredytowych gotówkowych, na zakupy ratalne, przyznawaniu limitów i kart kredytowych.

Dowód: zeznania W. N. k. 15-16, pełnomocnictwo (...) k. 8-

8v

Dysponując pełnomocnictwem udzielonym przez firmę (...) oskarżony w imieniu klientów zainteresowanych konkretną usługą bankową sporządzał odpowiednie wnioski i przesyłał jej drogą elektroniczną do weryfikacji. Miał również dostęp do bazy danych zawierającej nazwiska i numery PESEL klientów również tych, których wnioski nie uzyskały akceptacji bądź zostały cofnięte.

Już w pierwszych dniach pracy D. B. wpadł na pomysł, żeby wykorzystać możliwości jakie stwarzało jego stanowisko. Wykorzystując dane osobowe figurujące w systemie zaczął bez wiedzy i zgody klientów wypełniać wnioski kredytowe wskazując w nich własne konto bankowe, na które po przyznaniu kredytu wpływały środki pieniężne. Na wygenerowanych w ten sposób wnioskach kredytowych, a potem na umowach osobiście podrabiał podpisy kredytobiorców, a uzyskane w ten sposób pieniądze przeznaczał na własne potrzeby.

W dniu 28 października 2017 roku podszyl się w ten sposób pod E. K. i wykorzystując jej dane osobowe oraz sporządzony przez siebie wniosek kredytowy opatrzony podrobionym podpisem w/w uzyskał od (...) Bank (...) S.A. kartę kredytową nr (...) ze środkami w kwocie 3. 000 zł.

W dniu 30 października 2017 roku w ten sam sposób sporządził i przedstawił Bankowi jako autentyczny wniosek na nazwisko T. B. (1) uzyskując kartę kredytową nr (...) ze środkami w kwocie 4. 000 zł.

W dniu 18 listopada 2018 r. wypełnił wniosek o przyznanie karty kredytowej w imieniu K. P. (1) i fałszując jej podpis doprowadził do wydania karty kredytowej nr (...), z której środki w kwocie 3.000 zł, przejął na własny rachunek.

Dnia 7 listopada 2017 r. wykorzystał dane U. S., w imieniu której złożył i opatrzył fałszywym podpisem wniosek o przyznanie kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 20.851,20 zł, kierując przyznany kredyt na własne konto.

W dniu 21 listopada 2017 r. w analogiczny sposób podszyl się pod E. K. i w oparciu o fałszywy wniosek wystąpił w jej imieniu o kredyt gotówkowy w kwocie 36.835,50 zł i na podstawie umowy nr (...) przejął przyznane jej środki finansowe we wskazanej wysokości.

W dniu 12 grudnia 2017 r. w ten sam sposób doprowadził do zawarcia dwóch kolejnych umów z Bankiem (...) S.A składając fałszywe wnioski w imieniu J. W. i W. C. i fałszując ich podpisy. W pierwszym przypadku, uzyskał pieniądze w kwocie 4.000 zł na podstawie umowy o wydanie karty kredytowej nr (...), a w drugim uzyskał taką samą kwotę tj. 4.000 zł na podstawie umowy o wydanie karty kredytowej nr (...).

W dniu 16 grudnia 2017 roku D. B. złożył wniosek o kredyt gotówkowy w imieniu M. S. i fałszując jej podpis przejął środki z kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 11. 596,64 zł.

W dniu 29 grudnia 2017 roku oskarżony doprowadził do zawarcia umowy kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 11.596,64 zł, a następnie przejął w/w środki składając fałszywy wniosek w imieniu A. S..

Dowód: dokumentacja bankowa k. 373 (koperta)

Żadna z pokrzywdzonych nigdy nie składała wniosku, w oparciu o który Bank (...) przyznał wyżej wskazane środki pieniężne, a nawet nie miała świadomości, że jest stroną jakiegokolwiek umowy z Bankiem. O zawarciu umów i narastającym zadłużeniu większość dowiedziała się z monitów Banku albo firmy windykacyjnej. Wobec ujawnienia nadużyć oskarżonego, zadłużenie nie było jednak egzekwowane i do chwili orzekania pokrzywdzone nie doznały żadnego uszczerbku finansowego związanego z bezprawnym posłużeniem się ich danymi i zawarciem umów kredytowych.

Dowód: zeznania: T. B. k. 449-449v, k. 33-35; K.

S.-P. k. 449v-450 i k. 80-80v; M. S. k. 450-

450v i k. 58-59; E. K. k. 450v-451 i k. 51-52v; U.

S. k. 451-451v i k. 66-67; J. W. k. 451v-452 i k. 306-

307; A. S. k. 452-452v i k. 262-262v, W. C. k. 337-

338

D. B. ma 29 lat, jest bezdzietnym kawalerem o wykształceniu średnim. Z pracy zawodowej deklaruje dochód na poziomie 2000 zł, w przeszłości był karany.

Dowód:

Oskarżony D. B. przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw i szczegółowo opisał ich okoliczności. Wyjaśnił, że jako doradca klienta w (...) zajmował się m.in. pośrednictwem kredytowym przedstawiając ofertę Banku (...). Dzięki temu miał dostęp do bazy danych osobowych klientów i albo wykorzystywał je do złożenia wniosków kredytowych w ich imieniu wskazując jednocześnie numer swojego konta bankowego, albo podsuywał nieświadomym niczego klientom umowy kredytowe, podczas gdy byli oni przekonani, że podpisują zupełnie inne dokumenty. Dodał, że pieniądze z wyłudzonych na cudze nazwiska kredytów, które wpływały na jego konta wykorzystał na własne potrzeby remontując mieszkanie i zakup jego wyposażenia. Potwierdził, że podpisy pokrzywdzonych figurujące na dokumentacji bankowej nakreślił osobiście.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. B. k. 97-99, k. 110-11, k. 293-294

k. 388-389

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie w żadnym aspekcie nie był sporny, bowiem w sposób jednoznaczny wynikał zarówno z dowodów nieosobowych, jak i osobowych. W pełni wiarygodna dokumentacja bankowa potwierdza rodzaj i skalę zobowiązań finansowych, jakie spoczęły na pokrzywdzonych na skutek bezprawnego działania oskarżonego, a jego niebudzące zastrzeżeń wyjaśnienia dopełniają obrazu całości ujawniając stosunkowo prosty mechanizm przestępstwa.

Wiarygodne i uderzająco zbieżne zeznania wszystkich pokrzywdzonych jedynie utwierdzają w przekonaniu, że D. B. cynicznie wykorzystał swoje stanowisko i nie miał skrupułów, aby osoby, z którymi miał jedynie powierzchowny i przelotny kontakt wykorzystać w swoim zuchwałym procederze.

Warto jedynie podsumować, że wykorzystując znajomość podstawowych danych osobowych pokrzywdzonych oskarżony generował w ich mieniu wnioski o konkretne produkty bankowe i osobiście fałszował ich podpisy. Wskazując kredytodawcy numer własnego rachunku bankowego D. B. przejmował przyznane rzekomym wnioskodawczyniom środki finansowe i przeznaczał je na własne potrzeby jednocześnie przerzucając na fikcyjnych kredytobiorców wszelkie ciężary finansowe wynikające z zawartych umów.

Taki stan rzeczy uprawniał do zakwalifikowania zachowania oskarżonego z art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk, art. 190a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk zw. z art. 12 § 1 kk.

Przepis art. 286 § 1 kk stanowi, iż karze podlega ten kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, zaliczonym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Niekorzystnym rozporządzeniem mieniem, jako znamieniem przestępstwa oszustwa, jest każda czynność o charakterze określonej dyspozycji majątkowej, która skutkuje ogólnym pogorszeniem

sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, w tym zmniejszeniem szans na zaspokojenie roszczeń w przyszłości.

Przestępstwo z art. 297 § 1 kk polega m.in. na przedłożeniu przez sprawcę dążącego do uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku kredytu lub pożyczki pieniężnej, podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę albo nierzetelnego dokumentu albo nierzetelnego, pisemnego oświadczenia dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia.

Na podstawie art. 190a § 2 kk odpowiada ten, kto, podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek lub inne jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej.

Zachowanie D. B. wyczerpuje znamiona każdego z w/w przepisów, ponieważ dla realizacji zamierzonego przez siebie celu, jakim było uzyskanie korzyści majątkowych oskarżony jednocześnie:

- podszywał się pod pokrzywdzone wykorzystując ich dane osobowe i pozorował w ten sposób ich rzekome starania o uzyskanie kredytów, czy kart kredytowych, a jednocześnie dążył do tego, aby zaciągnięte zobowiązanie w całości je obciążało, co w ustalonych okolicznościach było działaniem w celu wyrządzenia pokrzywdzonym szkody majątkowej;
- przedkładał Bankowi (...) nierzetelne, stwierdzające nieprawdę i podrobione przez siebie wnioski kredytowe będące podstawą uruchomienia procedury bankowej i zarazem dokumentacją o istotnym znaczeniu dla uzyskania wnioskowanego produktu bankowego;
- działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej każdorazowo doprowadził w/w Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wprowadzając go w błąd co do osoby kredytobiorcy i kreując oczywistą fikcję, w oparciu o którą (...) dysponował błędnym wyobrażeniem o rzeczywistości i podejmował niekorzystną decyzję gospodarczą przelewając środki finansowe na konto osoby nieuprawnionej i nie zamierzającej regulować powstałego zobowiązania.

Zważywszy, że w ramach każdej z opisanych transakcji działania oskarżonego były zborne, w pełni przemyślane i ukierunkowane na zdobycie korzyści finansowych, a każde z nich stanowiło element konieczny dla pomyślnego zakończenia procedury kredytowej, należało kwalifikować je przy użyciu art. 11 § 2 kk. Z kolei cały proceder wyłudzenia środków finansowych poprzez podszywanie się pod inne osoby i fałszowanie dokumentów kredytowych należało uznać za jeden czyn, popełniony w warunkach art. 12 § 1 kk, bowiem poszczególne zachowania były realizowane w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i ewidentnie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. O tym ostatnim elemencie tzw. czynu ciągłego świadczą nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, ale przede wszystkim logika sytuacyjna. Wydaje się bowiem oczywiste, że już w pierwszych dniach pracy D. B. zorientował się, jakie możliwości stwarza stanowisko pośrednika kredytowego, dostęp do danych osobowych, a wreszcie stosunkowo łatwa i szybka procedura kredytowana realizowana elektronicznie. W rezultacie, zatrudniony 25 października 2017 r. oskarżony już trzy dni później rozpoczął proceder nieuczciwego przejmowania środków finansowych regularnie fałszując wnioski kredytowe i wchodząc w posiadanie pieniędzy nie przeznaczonych dla niego.

Dla określenia wymiaru kary zasadnicze znaczenie ma reguła, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego oraz uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu.

Oceniając stopień winy należy mieć na względzie takie okoliczności, które obniżając z różnych przyczyn zdolność prawidłowego postrzegania rzeczywistości i kontrolowania własnych zachowań, mogłyby znacząco, w sposób usprawiedliwiony determinować istniejącą po stronie sprawcy wolę popełnienia przestępstwa.

Okoliczności takie tempore criminis po stronie oskarżonego nie zachodziły. Materiał dowodowy nie dostarczył bowiem żadnych podstaw do wnioskowania o chorobowym podłożu podejmowanych przez oskarżonego zachowań, toteż stopień zawinienia uznać należy za wysoki.

Równie wysoki jest stopień społecznej szkodliwości czynów oceniany przez pryzmat elementów podmiotowo-przedmiotowych wymienionych w art. 115 § 2 kk. Oskarżony godził w wysoko cenione dobra prawne i wyrządził znaczną szkodę materialną. Wprawdzie wystąpiła ona jedynie po stronie (...) jako podmiotu, który niekorzystnie rozporządził środkami finansowymi, ale jednocześnie na taką szkodę naraził również wszystkie pokrzywdzone. Z całą pewnością nieoczekiwana informacja o zadłużeniu była dla nich szokiem, który przełożył się na ogromny dyskomfort psychiczny i stres związany z lękiem o przyszłość. Popołnione przestępstwo nie stanowiło następstwa tzw. dolus raptus, a więc zamiaru nagłego, powstałego w wyniku chwilowej przewagi popędu nad sferą intelektualną. Nie sprowadzało się również do prostej, jednorazowej czynności fizycznej. Wprost przeciwnie, czyn jakiego dopuścił się D. B. cechuje pełna premedytacja i duże zaangażowanie czynnika intelektualnego, a jego okoliczności dowodzą umiejętności podjęcia oraz skoordynowania wielu czynności przygotowawczych i błyskawicznego wykorzystania niedoskonałości systemu bankowości elektronicznej. Do naruszenia prawa oskarżonego nie pchnęła więc ani chwilowa, nieprzewidywana pokusa, ani dramatyczne położenie życiowe. D. B. jest młodym mężczyzną, miał legalną pracę i możliwość uczciwego zarabiania na swoje utrzymanie. Popułnił przestępstwo, bo kusily go łatwe i szybkie pieniądze, a dla ich zdobycia posuwał się zarówno do naruszenia obowiazków pracowniczych, jak i cynicznego wykorzystania innych ludzi zupełnie nie troszcząc się o konsekwencje i stawiając pokrzywdzone w bardzo trudnym położeniu życiowym. Motywy i pobudki jego działania zaslugują tym samym na stanowcze potępienie.

W ocenie Sądu, jedynie odpowiednio surowa kara może oddać zawartość bezprawia jakiego się dopuścił i stanowić adekwatną odpłatę za zło, jakie wyrządził. Mając to na względzie, wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności zaliczając na jej poczet okres zatrzymania, jak tego wymagał art. 63§ 1 kk. Należy wyraźnie zaznaczyć, że na wymiar kary in plus rzutowała jedynie postawa procesowa oskarżonego, który przyznał się do zarzuconych mu przestępstw i szczerze wyjawil ich istotne szczegoly. Innych okolicznosci łagodzących właściwie trudno się dopatrzeć – D. B. nie czynil starań o naprawienie wyrządzonych szkód, nie okazał skruchy, nie miał odwagi przeprosić pokrzywdzonych, a w przeszłości był już karany. Tylko odpowiednio surowa kara zdoła więc nakłonić go do krytycznej refleksji i wykorzenić widoczne inklinacje do nieuczciwości.

Z mocy art. 44 § 1 kk orzeczono o przypadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych pochodzących z przestępstwa, a na podstawie art. 46 § 1 kk nałożono na D. B. środek kompensacyjny mający przywrócić równowagę ekonomiczną naruszoną przestępstwem w drodze naprawienia szkody materialnej wyrządzonej (...) Bank S.A.

Na koszty sądowe złożyły się wydatki związane z uzyskaniem karty karnej i ryczałtu za doręczenia, a opłatę wymierzono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 5 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223).